

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Narečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 153.

V Ljubljani, v ponedeljek 7. julija 1890.

Letnik XVIII.

Komu škoduje?

Ali je štrajk dovoljen? Državne postave ga ovirajo, vendar kazni nimajo zánj. Naravno pravo dovoljuje štrajk kot pomoč v sili, to je tisti čas, kadar država noče ali pa ne zna vrediti prav razmere med družbo človeško.

Vsaka reč pa ima svojo mero, in kadar gre čez mero, dela se škoda, in taka je tudi s štrajkom. Delavci skrbé, da si opomorejo, kakor vsak drug, in to je pametno; da pa pri tem tako daleč gredó, da druge celó izmed svoje srede v nesrečo pahnejo, to ni več pametno, ne pošteno, ne dovoljeno. In taki vesoljni štrajki, ki ne delajo nič razločka med delom, krajem in časom, so škodljivi, kar se izprevidi lahko.

Recimo, da v Ljubljani vsi rokodelci-pomočniki dobé osemurno in povišano plačo; kaj pomeni to za mojstre? To pomeni, da bodo imeli za ravno tisto delo skoro tretjino več troškov. Tako n. pr. par črevljev stoji danes črevljarja 5 gld., on jih prodá za 6 gld. 50 kr.; s tem plača pomočnika, stanovanje, davek in svoje potrebščine. Po štrajku pa bode že mojstra stalo par črevljev 6 gld. 50 kr., torej jih mora prodati vsaj za 8 gld., če hoče izhajati, kakor prej. Dobro, pravijo štrajkovci, naj jih prodá. Kdo pa jih bode kupil? Le premislite, kdo od manjših rokodelskih mojstrov kupuje? Revno ljudstvo s kmetov in delavci v mestu. Ali more kmet, ki ga tare lakota, tako prikladati ceni vsakemu posameznemu rokodelcu? Nikdar ne. Kako si torej pomaga? Ne kupi nič, ali pa gre po tovarniško delo, ki se dobi ceno, če tudi slabo.

Ali pa more delavec v mestu toliko pridjati ceni posameznih izdelkov? Tudi ne more? Če mu tudi štrajk malo poviša plačilo, vendar to ne bode zadosti, ako bodo vsi rokodelci poskočili v ceni s svojimi izdelki. Mestni delavec bode moral tudi manj kupovati, ali pa tovarniške izdelke po ceni.

Kdo ima torej škodo od takega štrajka, ki brez pameti ne dela nič razločka, kjer je treba? Škodo imajo mali rokodelski mojstri, in teh bode mnogo propadlo, nespametni štrajki jih bodo pokopali.

Kdo pa ima dobiček od taceh splošnih štrajkov? Fabrikant. Ta ima zalogo; delavci mu delajo od kósa; plača jim, kolikor hoče; zakaj? kadar so lačni, zopet pridejo in še za manj delajo, kakor prej.

Premislite to in spametujte se!

Vsak štrajk koristi naposled le velikemu kapitalu, to je, fabrikantu. Zato židje, lastniki fabrik, nič ne ovirajo štrajkov, celó podpirajo štrajkovce z denarjem, plačujejo jim liste, ker vedó, da jim je vsak štrajk v korist, zato, ker uničujejo male rokodelske mojstre. To se kaže tudi na borzi. Akcije raznih fabrik niso še z lepo tako visoko stale, kakor ravno v našem času vesoljnih štrajkov.

Kdor pozná fabrike, mora reči, da so prišle že precej od začetka v slabe (večjidel židovske) roke; fabrike niso spoštovale ni božjih, ni človeških postav, zato so prinesle toliko gorjâ med ljudi. Na čemur se kdo pregreši, na tistem je tepen.

Delavci so za bore denarje oskrnjevali Gospodov dan, zdaj pa še o delavnikih nimajo dela, ker vse stroji podelajo.

Zato še jedenkrat! Ločite fabrike od mojstrov; ne delajte tam štrajka, kjer Vam in vsem škoduje; ampak skrbite, da se fabriško delo tako vredi, da bode pošteno po božji in človeški postavi, potem bode prišla sreča in zadovoljnost nazaj, prej pa gotovo ne. —n—.

Splošni nemški „schulverein“ v Berlinu.

Nedavno smo v dveh člankih v glavnih potezah označili delovanje nemškega „schulverein“-a v Avstriji; preostaje nam še opozoriti naše javno mnenje na splošni nemški „schulverein“ v Berlinu in njegovo zvezo z avstrijskim.

Dné 15. avgusta 1881 se je berlinska podružnica avstrijskega „schulverein“-a ločila od tega iz vzrokov „ugodnosti“, ter se imenovala z dolgim imenom „splošni nemški ‚schulverein‘ v Nemčiji v podporo nemštva v inozemstvu“. Zvezo med materjo in hčerjo vzdržujejo načelniki obeh društev redno na občnih zborih. Sedež društvu je v Berlinu, svoje podružnice — vseh vkupe nad 360 — ima po vseh pokrajinah nemškega cesarstva, podpore pa delé svojim „zatiranim“ bratom na Češkem, južnem Tirolskem, Ogerskem, Sedmograškem, Štajerskem, Kranjskem, v Sofiji, Londonu, Helsingforsu, Kaplandu, Braziliji in Avstraliji.

Vsak član tega berlinskega društva plačuje na leto po tri marke, od katerih dobí po jedno dotična podružnica, deželna društvena zveza in osrednje vodstvo. Tudi to društvo hoče biti v političnem in verskem oziru popolnoma nepristransko. Se vé, to pravilo velja le v teoriji, v praksi je drugače. Tako n. pr. se glasi jeden pozivov:

„Nemški ‚schulverein‘ ne pozná političnih strank, ne pozná verskega prepira. Kjer so Nemci, ki s svojimi otroki hočejo ostati Nemci; ki ne morejo in nočejo pozabiti, da morajo za duševno življenje, najboljši kapital, zahvaliti nemško svojo domovino; da imajo v Nemčiji močne korenine svoje moči; tem podámo roko, pošljemo jim tudi čez morje svoje knjige in učitelje. Dobre Avstrijce tako čislamo, kakor republikanske Američane. Katoliški Tirolci so nam tako všeč, kakor luteranski Sedmogračani. ‚Schulverein‘ so neutralna tla, kamor ne seza krik borečih se strank.“

Poglejmo le na občne zборе, takoj vidimo tega volka v ovčji koži. Na občnem zboru v Wiesbadnu leta 1887 je govoril slavnostni govor bivši poslanec dr. Werunsky iz Prage. Pravil je, da so avstrijski Nemci v opoziciji in še ostanejo, ker je slabši gnil mir, kakor javen boj. Njemu je „nemško“ pomenilo toliko, kakor „liberalno“. Navzoč je bil tudi vitez

LISTEK.

V štirinajstem bataljonu.

Obrazek iz vojne. Češki pisal Bohumil Brodský. Poslovenil Trbojski.
(Dalje.)

Stotnik je odšel, a polkovnik je tolažil hčer, ki se je vidno boljšala, upajoč na osvobojenje nadporočnikovo. Za nekaj časa naznanila mu je straža, da se bliža od juga nekaj vojakov, gotovo avstrijska pomoč.

Šel je ven in videl, da je res, kar se mu je poročilo. K taboru se je bližala pomoč in že je prišla do holma. Polkovnik je hitel naproti in poizvedel od prednjih straž, da pride peš-polk, škadron jezdecov in baterija topničarjev. V malih trenutkih se mu je predstavil polkovnik Zacharievich kot poveljnik teh pomočnih čet in mu naznanil ukaz vrhovnega poveljnika, da bi se združil bataljon strelcev z njegovimi in da bi začeli skupen boj proti sovražniku. Vse je prišlo polkovniku ravno prav. Vedel je vojno v tabor, a polkovnika k sebi. Tu mu je predstavil svojo hčer in mu odkril čudni njen prihod in žalostno usodo njenega ženina.

„Bodite brez skrbi, gospodičina“, rekel je polkovnik. „Čutim vašo boleost z vami, kakor vaš oče in bode mi v veliko veselje, ako pomagam osvobo-

diti hrabrega cesarskega častnika. Jutri že pričnemo delo in upam, da se bo dobro izteklo.“

Pozval je častnike vseh oddelkov, in so se posvetovali, kako bodo delali jutri. Najpreje so govorili o sili, mestu in hrabrosti Petrovičevih tolp in o načinu, kako bi je iznenadili, zajeli ali primorali k odhodu.

Med tem naznani naenkrat častnik, ki je skrbel za stražo, da se bliža mož, gotovo vstajnik, od nasprotnega brega k cesti. Posvetovanje se je prenehalo naenkrat in častniki so hiteli ven, da bi se prepričali z daljnogledi, ali se ne bliža za tem ves sovražnik.

V resnici, na strani, kamor se je lahko videlo, uro od tod je stopal mož. Stopal je naglo, a časih se ustavil in gledal oprezno okrog. Ko je bil blizu ceste, postavil je neki drog in ná-nj navezal nekako tkanino. Ž njo je mahal, kakor bi hotel vzbuditi pozornost. Potem je vrgel drog stran in hitel dalje k griču, kjer je stal njegov tabor.

„Ali je pustil tam kako poročilo ali je to zvi-jača“, vprašal je polkovnik Hornik Zacharievicha. „Treba se je do cela prepričati.“

„Tudi jaz tako mislim“, odgovoril je vprašanec. „Najbolje bo poslati tje stražo jezdecov. Lahko pride hitro na ono mesto in se umakne, če uvidi, da so sovražniki v zasedi. Nekaj stotnij tudi lahko pošljemo pod hrib.“

„Naglo so ulani dobili ukaz, in se usedli na konje. Stotnije, ki bi morale ogledavati kraj, zapustile so tabor za njimi. V dvajsetih minutah so dospeli jezdec na ono mesto. Sovražnik se doslej še ni pokazal. Jezdec so se vrnili v mirnem teku v tabor. Jeden izmed njih je nesel drog. Prišli so k kompanijam, ki so se tudi vračale.“

Pohlepno je prijel polkovnik Zacharievich za kol. Poleg rudečega robea je našel pritrjen zmečkan list. Na njem so se brale besede:

„Ako se v dveh dneh naši vjetniki ne izpusté, ustreljen bo cesarski častnik, katerega imamo dobro spravljenege.“ Podpisan je bil Milo Petrovič.

„A, tako je to! Vjetnikov ne izpustimo, a nadporočnika osvobodimo. Pojdimo, gospodje, nazaj, da dokončamo posvetovanje.“

Vsi so šli za polkovaikom. Tu so nadaljevali sovet. Častniki so trdili, da vstajniki niso daleč. Nadporočnik je živ, in lahko ga dobé živega v svoje roke, ako bi obstopili vstajniško vojno. Ali treba je bilo delati hitro. Takoj so izbrali vojake in je poslali na ogled. Da bi ne vzbudili pozornosti, oblekli so na svojo obleko še obleko padlih Bošnjakov. Bil je večer, ko so se razhajali na vse strani, plazeč in skrivajoč se, kakor so mogli. Skoro so izginili v temi. Druga vojna je dobila ukaz, da bi bila pripravljena drugi dan za odhod. Morda bodo straže

Kraus, ki je zboru naznanjal, da morajo ustanoviti še dolgo vrsto trdnjav v obliki šol in otroških vrtov, da v Avstriji storé dolžnost narodne samoobrambe.

Drugi zbor je bil isto leto v Koburgu. Navzoča sta bila iz Avstrije znana Pernerstorfer in Lippert. V imenu Avstrijcev je izjavil Pernerstorfer, da jim nemški „schulverein“ daje tisočeri pogum. Nekaj tednov pozneje so gospodje razposlali poziv na vsa nemška vseučilišča, da naj dijaki po svojih močéh podpirajo brate svoje v Avstriji . . . — Vsi avstrijski listi so bili zaplenjeni, ki so objavili ta poziv.

Najbolje se je to društvo razširilo na Saksonskem, kjer neumorno deluje profesor dr. Herrmann. Meseca novembra 1887 je bil letni shod v Draždanih. Tu so govorili proti Čehom, duhovnikom in plemstvu, češ, da to govori, a ne čuti nemški. Govoril je med drugimi tudi Strache, ki je na dolgo in široko dokazoval, da imajo Prusi v Avstriji narodne in politične koristi itd. Gospodje govore večkrat še bolj od srca, toda mnogo je prikritega javnosti.

Poleg tega pošilja društvo po deželi popotne učitelje, ki navdušujejo prebivalstvo za sveto stvar. Dalje je znano, da so tri tiskane govore koroškega poslanca Dumreicherja o avstrijskih Nemcih razposlali na vse strani. To je nov dokaz, da je društvo politično. Skoda, da nemški listi ne vzdignejo zagrinjala, da bi videli vse skrivne naklepe tega pangermanskega društva. Potrebno bi bilo več luči o tem društvu, katerega namen je boj za nemštvo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. julija.

Notranje dežele.

Volitve na Solnograškem. Kakor znano, je Lienbacherjeva stranka na Solnograškem postavila v kmetskih občinah tri svoje kandidate, ki so pravi liberalci po mišljenju. Delali so z vsemi silami, toda prodrli le z jednim proti deželnemu glavarju grofu Chorinskemu; sedem mandatov si je ohranila katoliško-konservativna stranka.

Moravski deželni zbor šteje sto poslancev. Po zadnjih volitvah imajo nemški liberalci 51 glasov, torej večino; češko-konservativna stranka šteje 41 glasov, srednja stranka 8.

Avstrijski dijaki in Bismarck. Že večkrat smo imeli priliko, naglašati, da nemško mladino na avstrijskih vseučiliših prešinja pruski duh. Tako so te dni v Pragi dijaki nemškega vseučilišča sklenili za Bismarckov spomenik darovati 1000 mark. Policijski ravnatelj Stejskal pa je zahteval od predsednika bralnemu društvu, da naj razveljavijo sklep, sicer bode razpustil društvo. Prav tako!

Vnanje države.

Rim. Iz Rima se poroča 4. dne t. m.: Kardinal Lavigerie utegne kmalu v Rim priti, da se bo posvetoval s „propagando“ o katoliških misijonih v Afriki. Ko bo rešeno to vprašanje, podal se bo imenovani cerkveni knez v Francijo, potem na Angleško in v Belgijo, da se bo posvetoval o različnih naselbinskih zadevah v Afriki. To potovanje bo

zagledale kako posadko, ki je dozdej niso videli. Zato so vsi željno pričakovali oglednih čet.

Ob dveh se je začul klic straže. Videli so bližati se postave proti taboru. Ozvalo se je géslo, ki so je dobile straže pred odhodom. Vračal se je jeden oglednik. Takoj za prvim drugi, tretji in ob treh so bili vsi skupaj.

Poročali so vse, kar so videli, častnikom. O četrti uri je stala vsa vojna v vrstah, in polkovnik je dal svoje ukaze: Bataljon pehote se je nameril z oddelkom strelcev proti hribu, kjer se je pojavil prejšnjega dne sovražnik. Tudi drugi bataljon je šel po tej cesti, ali moral je obkoliti hrib na drugi strani. Skadron jezdecov z bataljonom strelcev moral je odkorakati na nasprotno cesto. Vendar bi morali vsi neopaženi v žleb, kamor bi se morali skriti, da bi od tod napali sovražnike. Ostala dva bataljona s topovi bi šla naravnost proti vrhu. Ondi bi dobila ugodno mesto, tako, da bi bili sovražniki skoro zajeti.

Pri ranjencih in vjetnikih je ostala mala posadka z dvema lahko ranjenima častnikoma. Tema je izročil polkovnik Elzo v varstvo. Elza se je ločila od očeta plačoč, objemajoč ga in proseč, da bi se vrnil zopet in s seboj privedel nadporočnika. Iztrgal si ji je slednjič iz naročja in prepovedal ji, na noben način ne zapustiti tabora. (Dalje sledi.)

trajalo kake tri mesece. — Sv. Oče se dobro počuti, njegovo zdravje je prav povoljno. Med zadnjimi konistoriji je pokazal še mnogo čilosti in krepkosti. Vsak dan zasliši mnogo oseb, dasiravno tišči huda vročina na rimsko mesto.

Italija. Pogajanje, ki se vrši v najnovejšem času med Anglijo in Italijo, ima bajé namen pokiskati odškodnino za nameravan odstop italijanskega varstva čez vzhodno-afriško obrežje Somali Angliji in Anglija bo v odškodnino tega ozemlja odstopila Italiji pokrajini Cejla in Suakim. „Popolo Romano“ svetuje vladi, da naj se sporazumi o tem dostopu z Anglijo, ker je imenovano obrežje Angliji mnogo bolj od rok, kakor zapadno obrežje Rudečega morja.

Bolgarija. V Sofiji in drugih bolgarskih mestih je Rusom prijazna stranka jako razburjena vsled Paničevega usmrčenja. Na vogale prileplja liste, v katerih hujska narod, da bi se maščeval nad Paničevo smrtjo.

Rusija. Peterburški listi trdijo, da bi bil sedaj kongres jedino sredstvo, s katerim bi se zabranila evropska vojna. „Nov. Vremja“ pa pravi, da bode prihodnja evropska politika zavisna od nameravanega obiska cesarja Viljema v Peterburgu.

Spanija. Iz Madrida so poročá 5. dne t. m. listom: Nova vlada je tako-le sestavljena: Canovas del Castillo je ministerski predsednik, vojvoda Tetuanski minister vnanjih zadev, Cosgayon finančni minister, Silvela minister notranjih stvari, Villavu pravosodni minister, Izaza kupčijski minister, Ascaraga vojni minister, Beranger mornarski minister, Fabres naselbinski minister. Kakor se čuje, vršila se bo izprememba tudi v poslaništvu.

Nemčija. Pogosto omenjajo nemški listi vprašanje, ali bode sprejel knez Bismarck mandat v državni zbor, ali ne. Povodom teh razprav se je oglasil list „Hamburger Nachrichten“, ter pravi: „Po časnikih se razpravlja na dolgo in široko o kandidaturi kneza Bismarcka v volilnem okraji Kaiserslauternu. Vse te razprave so ničeve, neutemeljene. Knez Bismarck ne namerava sprejeti mandata, ki mu ga ponujajo. Še le onda se utegne odločiti za državni zbor, ko se bode za gotovo uvidelo, da ne bode prišel v načelno nasprotje s sedanjo vlado. Ako se torej to zgodi, sprejel bode mandat iz narodno-liberalnega okraja, in sicer tem prej, ker se je zadnji čas mnogo bolj približal narodnim liberalcem, kakor pa konservativcem.“

Anglija. Zgornja zbornica je sprejela postavni nasvèt o odstopu helgolandskega otoka v prvem branji. V spodnji zbornici je opomnil Stanhope pri razpravi o vojnem proračunu, da sprejme vlada Hartingtonov predlog, vsled katerega naj se osnuje armadni svèt in brodovni svèt, in sicer v obliki vladnega odseka, v katerem bode zastopano vojno, naselbinsko in indijsko ministerstvo. V vojnem ministerstvu se bodeda sestavila tudi vojaški svèt in pospeševalni svèt.

Turčija. Iz Carjigrada se poročá, da ne namerava turška vlada rešiti bolgarskega vprašanja diplomatskim potom pri evropskih državah, temveč se bode posvetovala o tem vprašanji le z zastopniki evropskih držav v Carjigradu ter poročila izid tega posvetovanja bolgarski vladi po bolgarskem diplomatskem zastopniku Vulkoviću.

Izvirni dopisi.

Iz Novega Mesta, 6. julija. Blagor vam Ljubljančanom, ki ste sedaj preskrbljeni z dobro pitno vodo. Pa še po hišah vam bodo tekli studenci. Lahko si bodete gasili pekočo žejo z zdravo vodó; snažnost mogoča vam bo na vse strani; voda, škropljena po ulicah, vam bo delala hlad in branila práhu. Ko bi smel, zavidal bi vas.

Pri tej priliki pa bolj občutim žalostne vodne razmere v našem mestu. Široka Krka sicer od treh strani obliva naše mesto, vendar nam manjka dobre pitne vode. Krka, dasi jo je kemična preiskava razglasila zdravo, vendar ni pitna voda, ker ima poleti visoko temperaturo do 21° R., in se ravno tukaj vsa nesnaga zliva vanjo. Pri mestnem mlinu je stroj, ki žene vodo na trg. Ali pred jezom so mesnice, perice, strojarnice in vsi kanali se stekajo nad jezom v Krko. Lahko si torej mislite, kako vodo dobivamo gori. Poprej je bilo še kopaljšče nad jezom, zdaj je spodaj. Kaj torej pijemo? — V bližnjo Kandijo hodimo po studenec, ali ta studenec je potok „Težka voda“, ki si je pod zemljo poiskal krajšo pot. Po obilnem deževju vrelec hitro naraste in grdo, umazano vodo prinese. Tudi ga Krka, kadar naraste, zalije. Kaj pa tedaj? Imamo v mestu par vodnjakov, ki dajó pa popolnoma slabo vodo; zlasti oni pred Umekovo hišo je poln amonijaka. V frančiškanskem samostanu je kapnica, zdrava, hladna in čista deževnica, ki pa še za samostan ne zadostuje, kajti vidim, da vozijo vodo za kuho iz vodnjaka na trgu. Vrh tega hočejo vsi imeti to vodo za svojo porabo, tako da v poletnem času, včasih tudi po zimi, vode zmanjka in samostan mora svojo dobrovoljnost plačati s tem, da pošilja sam na studenec po vodo.

Res, ni je kmalu take revščine za pitno vodo, kakoršna je v našem mestu. Kaj pa naš mestni zbor? Vedno ima seje in preudarja vodovodno zadevo, toda leto za letom mine, vode le ni. Zadnji projekt je bil ta: Studenec v Kandiji naj se s strojem vzdigne in v mesto napelje. Ali, gospóda, troški bodo veliki, vsakoletna režija precejšnja za tako majhno mesto, voda bo pa le slaba, ob deževju nerabljava. Po to vodo lahko hodimo s posodami, ni treba tolikih troškov. Po mojem mnenji je pri nas le dvoje mogoče, namreč: Voda naj se napelje iz hmelniških hribov ali Ždinje vasi (projektirano že pred tridesetimi leti), kajti le tam se dobodo dobri in zdravi studenci, ki bodo brez stroja tekli v mesto; ali pa naj mesto naredi troje velikanskih kapnic, ker dobre kapnice dajó po zdravniškem mnenju zdravo vodo. Železnico bomo dobili, tujce vabili, a z našo vodo jim bomo slabo postregli. Vem, dobro vem, kaj mi častiti čitatelj na tihem ugovarja: Imate zanesljivo domače vino. A če pojde tako naprej, ne bomo je dolgo pili. In s samim vinom ne moremo shajati. Včasih smo bolni ali drugače potrebni dobre vode. Zatorej je skrajni čas, da naše mestno starešinstvo nekaj ukrene, sicer dolenska metropola ne zasluži več tega laskavega imena.

Od Drave, 5. julija. Najboljše je, pravijo, ne brigati se za ničesar na tem božjem svetu. Kajti potem, ako ima le človek kaj jesti, in ga drugi ljudje v miru pusté, vživa človek lahko sveti pokoj, ne marajoč za to, kaj mu jutrnji dan prinese. Zagotavljam Vas, da bi tudi mi Slovenci tu na nemški meji radi vživali takošen sveti pokoj, pa kaj, ker ga nam ne dadó, uprav mogotci in voditelji naših sosedov ga ne dadó, pa smo tudi mi prisiljeni braniti se, tolažeč se z besedami, da „življenje ni praznik“. Na spomin mi prihajajo letošnje deželnozbornske volitve. Rečem pa naravnost, da najzanimivejši je vsekako izid volitve slovenjegraškega okraja, kajti prebivalstvo v tem obširnem okraju je ob tem odločilnem času jasno pokazalo svojo politično zrelost, ker se je vkljub oviram, ki so se nam stavile, tako brzo zedinilo za najboljšega kandidata, izvoljenega potem poslanca, dr. Lipolda. Na takošne zavedne volilce more in smé biti novi poslanec vedno ponosen!

Spominjali se boste, g. vrednik, kako Vam je protikandidat g. Kovač pretel s tožbo, ko ste priobčili nekatere črtice proti njegovi kandidaturi. V popravku je zatrjeval, da on ne misli kandidirati, da ga le „drugi“ k temu silijo itd. Mož, že prileten, dal se je rabeti za to, da je šel za naše zaklete vrage po kostanj v žrjavico, kajti sedaj nihče drugi ne žanje sramoto, nego on sam. Skratka, bil je že sedaj sluga tujcem, pa je še zatrjeval svojim znancem: mene volite, jaz se bom postavil v deželnem zboru za vas na krepke nogé! Naš kmečki volilec ni tako bedast, da bi že naprej ne spoznal te — prazne obljube. Ako bi se tukaj zadovoljili z mlačneži, ne bilo bi se ljudstvo toliko potegnilo za izvolitev energičnega dr. Lipolda.

Ko je bivši poslanec č. g. dr. Šuc ob času volitve v Slovenjem Gradcu razvidel, kako malo volilcev stoji za njega, priporočal je v svojem nagovoru k zbranim volilcem voliti nasprotnika — Kovača! To menda zadosti jasno priča, kakošnega „prijatelja“ smo tukajšnji Slovenci zadnja leta v deželnem zboru imeli! Ko je narod videl, kako se ravna ž njim, celó od strani „narodnega volilnega odbora“, kako se mu vsiljuje nekdo, za kogar on z mirno vestjo svojega glasu ne more dati, pa se je tudi strašno razjaril nad tem, zdramil se iz svoje letargije in bil odločen, postaviti se po robu celó imenovanemu volilnemu odboru, kajti v tako odločilnem trenutku jemati v poštev „narodno disciplino“, to bi pač značilo, pomnožiti število kimalcev, kakoršnih je menda bilo sedaj mnogo v deželnem zboru, ki so molčali, ko bi morali govoriti, govoriti zlasti proti ustanovitvi znanega slovenofobskega društva „Südmark“, osnovanega lani v Gradcu. Ako v bodoče zastopniki naši hoté sprovajati še na dalje staro politiko molčečnosti in še novega našega čast. g. poslanca ovirati v njegovem delovanju, utegne se nekaterim ravno tako zgoditi.

Večkrat čujemo reči: okolo pol milijona nas je Slovencev na Štirskem in tako na Nemce pride od 1.214.000 prebivalcev le nekoliko nad 700.000 duš. A primerimo sedaj, koliko poslancev volimo mi na južnem in koliko zopet Nemci na Gorenjem Štirskem? Res izmed 60 poslancev je število 8 poslancev toliko kakor nič, pa teh 8 poslancev govori v imenu pol milijona Slovencev in sicer zavednih

Slovencev, ki dajejo Bogu in državi vse, pa imajo tudi pravico tirjati, da jim tudi država dá vse, kar jim po pravici gré. Najpoprej pa nam je treba nekoliko več poslancev. Izbrani poslanci morajo torej povzdigniti svoj glas ter odločno zahtevati, da se spremeni volilni red toliko, da bo tudi za Slovence na Štirnem pravičen, da število naših osem poslancev ne bo v deželnem zboru samo peto koló pri vozu, marveč, da bo tudi naš glas kaj veljal, kakor veljá nekaj tudi naš denarni in krvni davek, katerega imamo že tako povečanega po dokladah, da se nam res že hrbet kriví pri plačevanju. Naši slovenski novci romajo v Gradec, da se potem tam lepša mesto in podpirajo nemška gledališča, a v Gradcu samem se bogato podpira prusaški „šulferajn“; da, še več, tam se snujejo društva in podružnice, katerih namen je tako očividni, tako nekrščanski, kakoršen je bil nekaj namen najhujših sovražnikov, namreč iztrebiti, prognati nas z naše očetovske zemlje. Slovenci, vprašam Vas, hočemo li biti še Slovenci, vredni potomci naših prednikov? Naši predniki so prelivali kri v vojski s krvoločnim Turčinom, branili krepko vero in domovino; a mi pa, naj nam „šulferajn“ še toliko kazi našo mladež in proganja iz nežnih src sv. vero, naj nam „šudmark“ že nastavlja nož na vrat, ter nas hoče poslati žive v krtovo deželo, mi še molčimo, ne gremo se, kakor da to satanovo delo še ni nič. Čujemo sicer glasove: društvo „šudmark“ šteje že 40 podružnic, toda na misel nam ne pride, da bi osnovali saj eno, tej „šudmarki“ nasprotujoče društvo, da bi tako odbijali napad z enakim orožjem. To je žalostno in tudi baš največje naše gorjé, kajti po toči več ne bo pomagalo zvoniti. Polagamo torej našim novoizvoljenim poslancem na srce, da se kolikor najhitreje mogoče vpró z vsemi močmi baš temu pogubonosnemu društvu, kar bodo, ako so pravi Slovenci, sami radi storili; da, še kaj več storili. Ako bi pa morali v Gradcu govoriti le gluhi ušesom, ako bi morali tam kaj čuti le psovke in zbadljivke na las Slovence, potem pa veste, kje ste domá, potem pa zapustite kakor jeden mož dvorano s protestom, da Vas ne ugledajo več tam, predno ne bo napuhena nemška gospóda spoznala in se izjavila pripravljeno, ozirati se nekoliko tudi na naše slovenske potrebe ter nam privoščiti s svojimi ponemčevalnimi društvi sveti pokoj. Slovenci bodemo Vas, odločne borilce, z razprostrtimi rokami sprejeli, Vas tudi pri večkratnem razpustu deželnega zbora zopet in zopet volili, samo da enkrat istinito ugledamo, da Vas je resna volja tudi za nas nekaj storiti, nekaj trpeti. Ne bodimo torej najivni in ne računajmo na mir, ko nam neprijatelj tako glasno napoveduje boj! Pokažimo se jeklene, značajne možake, spoštujmo samega sebe in svojo narodnost, svoj jezik ter zložimo se vsi skupaj v jeden borilen tabor in še-le takrat bode moral, hoté ali nehoté, naš neprijatelj nas spoštovati, takrat smemo še-le pričakovati, da nam napočijo kedaj srečnejši dnevi. Ako pa tega ne storimo, ako še nameravamo dalje biti le podlaga tujčevi péti, potem pa obesimo vso politiko na klin, kupimo si za novce, ki jih nam vržejo za odvezto zemljo, jirhasto malho, da si jo obesimo preko ramen, ko nas nemški kolonist požene po svetu in ko bodemo morda zadnjikrat zapeli na lastnih tleh óno ganljivo:

„Domovina, mili kraj!“

Dnevne novice.

(Na novomeški gimnaziji) je od 3. do 5. t. m. delalo „maturo“ 16 domačih dijakov in jeden eksternist. Dva sta jo naredila z odliko, dvanajst z dobrim vspehom, dva bodeta ponavljala izpit iz jednega predmeta v dveh mesecih, jeden pa je pal za celo leto.

(Pevska veselica) zbora ljubljanske čitalnice je bila sinoči vsled hudega dežja slabo obiskana. Vsi spodnji čitalnični prostori so bili sicer polni, a mnogo občinstva moralo se je vrniti. Pevski zbor je pod vodstvom gosp. Gerbiča izvajal vse točke prav dobro, istotako oddelek vojaške godbe. Loterija je pevski blagajnici donesla lepo svoto.

(„Glasbene Matic“) učenci imajo javne izpite dné 8., 9. in 10. julija ob 1/2 6. uri zvečer. Povaljeni so vsi društveni člani.

(Občni zbor I. ljubljanskega društva za podporo in oskrbovanje bolnikov in onemoglih društvenikov) za 24. društveno leto vršilo se je včeraj ob 11. uri v magistratni dvorani ob obilni vdeležbi

društvenikov. Predsedoval je načelnik vladni svetovalec g. dr. Keesbacher, kateri je zborovalce prijazno pozdravil in zahvalil odbor za občekoristno delovanje, posebno mestnega odbornika g. Klein-a, ki je po smrti g. Pakič-a prevzel trudapolni posel glavnega društvenega blagajnika. Gosp. Klein potem poroča o društvenem delovanju sledeče: Ravnateljstvo jemlje si čast, predlagati gospodom članom poročilo o društvenem letu 1889., t. j. 24. letu, odkar obstoji društvo. Gospodarjenje v preteklem letu se more imenovati primeroma ugodno, dohodki znašajo 2833 gl. 23 kr. mimo 1332 gl. v lanskem letu in so torej zdato višji, nasprotno so tudi primerno narastli troški proti lanskemu letu, vendar preostaje v blagajni 148 gl. 96 kr., med tem ko lanskega leta ni preostalo nič. Tudi društveno imetje se je pomnožilo za 109 gl. in je znašalo koncem leta 4918 gl. 2 kr. Ta ugodni vspeh se je dosegel deloma vsled kurznega dobička, deloma vsled čistega dobička tombole, katero je priredilo ravnateljstvo. Podpore znašale so v preteklem letu 561 gl. 90 kr. mimo 1027 gl. 10 kr., zmanjšali so se pa tudi bistveno dohodki, prihajajoči iz doneskov članov. Vzrok, da se je številka podpornih doneskov zmanjšala, je posebno ta, da so nekateri člani umrli, ki so že več let uživali podpore za onemogle. Ravnateljstvo spolnuje tudi letos prijetno in častno dožnost, zahvaljujoč srčno in iskreno slavno kranjsko hranilnico, katera je poklonila tudi letos blagodušno društvu 200 gl. Ravno tako čuti se prijetno zavezano, zahvaliti vse one gospode, kateri so pripomogli k vspehu tombole, posebno gospoda Fr. Drenika in Karola Karingerja, dalje gospoda Kleina in Kovača za tiskovine, in gospode lekarje, ker so oddajali društvenikom zdravila za znižane cene. Žalibog je zadela društvo v preteklem letu težka izguba, umrl je namreč g. Miha Pakič dné 15. avgusta 1889. leta, ki je leta in leta opravljal posel glavnega blagajnika, požrtvovalno in zanesljivo, z občudovanja vredno neumornostjo in nesebičnostjo in ki se je še na smrtni postelji spomnil društva in mu volil 100 gl. Pogreba so se vdeležili društveniki in sploh vsi krogi prebivalstva, vidni dokaz spoštovanja in hvaležnosti, katero si je pridobil nepozabni ranjki za svoje odlično delovanje v službi javnosti in človekoljubja. Hvaležni spomin mu je zagotovljen vsikdar. Izročujoč letno poročilo, prosi ravnateljstvo društvenike in vse prijatelje pravega človekoljubja, da podpirajo človekoljubne namene tako dobrodejnega društva, da more tudi z naprejš reševati svojo nalogo in pomagati bolnim in onemoglim društvenikom ob času sile in stiske. Poročilo se odobri, ravno tako računski zaključek, ki kaže dohodkov 2833 gl. 23 kr. in razven blagajničnega saldo 1. januarja 1890 v znesku 148 gl. 96 kr., ravno toliko troškov. Gg. pregledovalca računov Alojzij Eberl in Ludovik Widmajer izražata, da je račun pri glavnem blagajniku g. Kleinu popolnem pravilen, mislita pa, da bi bilo umestno, naj se nastavi le jeden blagajnik in izbriše vsak ud, kateri je na dolgu za eno leto s prineskom. Gg. dr. Schaffer in doktor Keesbacher odobrita ta nasvêt, a mislita, da naj bi o njem obravnavalo v prvi vrsti vodstvo, ker namerava preuredbo pravil; zbor temu enoglasno pritrdi. Pregledovalcema računov izvolita se dosedanja vestna člana Widmajer in Eberl, vodjo društvu g. dr. Keesbacher, njega namestnikom tiskarne solastnik g. Kovač, glavnim blagajnikom mestni odbornik g. Klein, preglednikom g. Ivan Borovsky in zapisnikarjem g. dr. Schaffer. G. Kovač izraža, da izvolitev kot novoizvoljeni podpredsednik vzprejme in izreka zahvalo za dosedanje delovanje vodji c. kr. vladnemu svetovalcu dr. Keesbacherju, kateremu se je po neutrudnem delovanju posrečilo ob obilnih podporah društvenikov ohraniti po tombolah prvotno premnoženje društvu. Zbor zahvali pritrdi, na to se zborovanje sklene.

(Toča.) Iz Ambrusa v Suhi Krajini se nam poroča: Dné 3. t. m. okolu 1/2 4. ure popoldne začelo se je nebo temniti. Od Strug sém se je privalila nevihta. Hvala Bogu, škoda ni velika. Toča je padala večinoma po gozdu in senošetih, le v Višnjah je toča tako zmlatila žito, da je bodo morali kositi. Nevihta se je vlekla dalje proti Hinjam in Žužemberku.

(Na osrednjem bogoslovskem učilišču) v Gorici končajo šolsko leto v soboto dné 19. t. m. Goriška nadškofija dobi letos trinajst duhovnikov za pastirsko službo, in sicer 7 Slovencev in 6 Italijanov. Tržaška škofija dobi 23 mladih duhovnikov, poreško-

pujska tri, krška dva. Ze veliko let ni bilo novomašnikov v imenovanih škofijah, pa tudi pomanjkanje duhovnikov morda nikoli tako veliko.

(Odlikovanje.) Znani učenjak in arhivar pri sv. Stolu v Rimu, prečast. g. o. Henrik Denifle, je dobil od presvetlega cesarja red za umetnost in vedo.

(Za častnega člana) je imenovalo II. primorsko vojaško veteransko društvo g. Ivana Berbuča, profesorja na višji realni goriški, v priznanje njegovih zaslug za društvo.

(Medvedko je ustrelil) v petek posestnik Josip Sterle iz Koritnice, v postojnskem okraju. Štiri leta stara žival tehta 67 kg.

(Ustrelil se je) danes zjutraj ob 1/2 7. uri v hôtelu „pri Slonu“ enoletni prostovoljec F. Harak iz Domžal radi neugodnih gmotnih razmer.

(Utonila) je v soboto v ribniku pri Studencu 18letna Marija Hrovat.

(Na Toplice) pri Novem Mestu je prišlo od 15. maja do 30. junija 295 oseb. Dež in hladno vreme sta bila povod, da več gostov ni prišlo v naše kopališče. Upamo, da bode mesec julij v tem oziru boljši.

(Na Štajerskem) so minolo leto postrelili: 3269 jelenov, 49 damjekov, 8192 srn, 2106 divjih kozá, 72.624 zajcev, 71 kuncev, 1481 divjih petelinov, 805 ruševcev, 3493 leščark, 118 snežnih jerebic, 55 kotorn, 16.543 fazanov, 34.314 jerebic, 7463 prepelice, 3416 kljunačev, 612 kozic, 109 divjih gosi, 2920 divjih rac, 1001 kuno, 1211 dihurjev, 3560 lisic in 98 vider. Vrednost te divjačine cené na 320.199 gl. 60 kr.

(Na goriskem učiteljišču) je minole dni delalo zrelostne izkušnje 20 kandidatinj, in sicer 9 Slovenk in 11 Italijank. Štiri so naredile izpit z odliko, ostale s povoljnim vspehom.

Raznoterosti.

— Korist kopriv. Koprivo skoro najbolj preziramo med vsemi rastlinami. Ali pa je opravljeno naše preziranje? Nikakor ne. Ako posušiš sveže koprive ter jih pripraviš za čaj, odstranijo ti zasliženje v prsih in plučih, izčistijo želodec. Še boljše zdravilo, kakor njih perje, so pa korenine, ako jih izkopljemo in posušimo. Če živimo tak čaj, odstranimo si najprej vodenico, ako ni že zastarana bolezni. Kdor ima slabo, nečisto kri, naj je poletenski čas večkrat koprive, pomešane s spinačo. To ti ne bo le koristilo na zdravju, temveč dajalo ti bo tudi mnogo redilnih snovi.

— „Vdove“ v angleški Indiji. Kakor poroča angleška uradna statistika, biva sedaj v imenovani deželi do 70.000 vdov, katere še niso dosegle devetega leta. Te vdove so otroci, katere obljubijo stariši takoj po njihovem rojstvu ali pa v teku prvega leta mladim dečkom. Te vdovice se smatrajo po tamošnjem deželnem zakonu za prave vdove, kakor hitro jim odmrjó njim namenjeni dečki.

— Železnica skozi Mongolijo. Kakor se poroča iz Vladivostoka, prišla sta tja dva kitajska uradnika z angleškimi inženjerji, da bi izpeljali železnično progo skozi Mongolijo. Opomnili so, da hoče kitajska vlada podaljšati železnično progo prej ko bo mogoče notri do ruske meje.

— Iz Amerike se poroča nemškimi listi naslednje: „V gledišču v St. Pavlu nastopa pevka, ki nima samo zlata in srebra v grlu, temveč tudi — demante v zobéh. Da umejo zastopniki in zastopnice ameriške umetelnosti nekaj reklame, je vsekako stara resnica, novo je le uporabljeno sredstvo, ki utegne biti povod novi modi med gledališnim obsojcem. Naša junakinja je bila v strahu, da utegne izgubiti sprednji zob ter je šla k zdravniku, ki jej je umeteljno z zlatom zavaroval zob. V šali je opomnil zdravnik pevki, da naj si dá vdlati v zlato demant, ki se bo kaj lepo blestel pri razsvetljavi. In res jej je vdlatel zobozdravnik v omenjeni zlatom obdani zob precéj velik brilant, ki je po dnevu zaradi neprozornosti zadej malo motljiv, toda zvečer posebno pri močni glediščni razsvetljavi zablesti v vseh barvah. Pojoča pevka napravlja s tem okrašenim zobom bajé izredni vtis na poslušalce (ali prav za prav na gledalce). In ta velik vspeh jo je spodbudil k načrtu, da si bo dala v vse zobe vdlati brilante.“

— Prav priprasto. Stotnik veli vojaku: „Idite semkaj in pogledjte vašo kazensko póló, kakšna je. Vsa stran od zgoraj do konca vsa polna kazni. Res ne vém, kaj naj storim!“ — Vojak: „List obrnite, gospod stotnik.“

Telegrami.

Dunaj, 6. julija. Intronizacija knezonadškofa dr. Grusche se je danes vršila jako slovesno; navzočni so bili nuncij Galimberti, namestni škof, sufragani in vsa dunajska duhovščina.

Gradec, 6. julija. Cesar se pripelje ogledat razstavo dne 26. avgusta. Vdeležil se bode tudi polaganja temeljnega kamna za novo vseučilišče in brambovsko vojašnico.

Gostin, 7. julija. Umrl je Pejačević, korni poveljnik v Budimpešti.

Karlovi Vari, 7. julija. Minister Falkenhayn vrne se v sredo na Dunaj.

Pariz, 6. julija. Sodišče je obsodilo vse zatožene nihiliste na tri leta ječe in 200 frankov globe; oproščeni ste gospa Reinstein in gospodičina Bromberg.

London, 7. julija. Na postaji Bowsteet je v soboto 130 redarjev odpovedalo pokorščino zaradi premeščenja enega tovariša, ki je vodil agitacijo. V ponočno službo so poklicali nadomestne redarje. Na shodu so sklenili, da danes zvečer vsi redarji ustavijo službovanje, ako notranji minister ne odgovori povoljno zaradi zvišanja plače.

Listnica vredništva:

Gosp. dopisniku iz Št. Petra na Notranjskem: Bodi konec prepiru po listih o tej stvari.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
		razkoma v mm	toplotna po Celziju			
5	7. u. zjut.	733-0	21-0	sl. szap.	jasno	0-00
	2. u. pop.	733-0	27-4	sl. jzap.	"	
	9. u. zveč.	729-3	19-4	sl. jzap.	"	
6	7. u. zjut.	729-9	21-4	sl. zap.	jasno	28-20
	2. u. pop.	730-2	26-0	sl. jzap.	dež	
	9. u. zveč.	730-2	16-0	"	oblačno	

Srednja temperatura obeh dni 22-6°, in 21-1°, za 3-7° in 2-3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)
7. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gl.	45	kr.
Srebrna " 5 1/2 " 100 " " 16%	89	"	10	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	"	40	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	40	"
Akcije avstr.-ogerske banke	983	"	—	"
Kreditne akcije	303	"	—	"
London	117	"	—	"
Srebro	—	"	—	"
Francoški napoleond.	9	"	28 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	55	"
Nemške marke	57	"	35	"

Učenec,

ki je dovršil prvi ali drugi gimnazijski razred, in je pod nadzorstvom poštenih krščanskih starišev, vsprejme se takoj.

Natančneje poizvé se v „Katol. Tiskarni“, Valvazorjev trg št. 5.

Ana Rupnik,

izdelovalka umetnih cvetic,

sv. Petra cesta 13 v Ljubljani, sv. Petra cesta 13

se priporoča prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za vsa v to stroko spadajočanaročila, katera izvršuje točno po primerni ceni.

3-1)

Obrabljene pismene marke kupuje vsak čas

G. Zechmayer, Nürnberg.

Obrazci zastoj. (15-3)

Umrlj so:

4. julija. Matevž Peterlin, posestnik, 67 let, Kravja dolina 11, marasmus. — Simon Treo, poljtrjev sin, 6 mesecev, sv. Petra cesta 25, convulsiones.

V bolnišnici:

2. julija. Uršula Rugeš, žena snažitelja strojev, 76 let, marasmus.

Srečke dunajske razstave à 1 gl.

Vsaka srečka za oboje srečkanje veljavna.

Kazalo sreček obojega srečkanja. (15)

Prvo srečkanje 14. avgusta 1890. Drugo srečkanje 15. oktobra 1890.

1 dobitok 50.000 gl. vrednosti

1	5000	"	"	1	5000	"	"
1	2000	"	"	1	2000	"	"
1	1000	"	"	1	1000	"	"
5	500	"	"	5	500	"	"
5	200	"	"	5	200	"	"
10	100	"	"	10	100	"	"
20	50	"	"	20	50	"	"
50	20	"	"	50	20	"	"
200	10	razstavnih srečk	"	200	10	"	"
2000	5	"	"	2000	5	"	"

Srečke po 1 gl. dobivajo se pri C. C. Mayer-ju v Ljubljani.

Št. 5670.

RAZGLAS.

(3-3)

Deželni odbor kranjski razpisuje splošno ponudbeno obravnavo za oddajo nastopnih del v svrhu

zgradbe deželnega gledišča v Ljubljani

na stavišči takozvane „Majer-jeve vile“ v katastralni občini Spodnja Šiška.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo za zdaj razvrščena po sledečih obrtnih skupinah po jednotnih cenah; sprejemale se bodo pa tudi splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev označenih del.

Zaradi oddaje in sicer:

1. za kopanje tal in zidarsko delo v proračunjenem znesku 67.000 gl.
2. za kamnoseško delo v proračunjenem znesku 12.800 "
3. za tesarsko delo v proračunjenem znesku 5.000 "
4. za traverze in vezi v zidovji v proračunjenem znesku 5.000 "
5. za kleparsko delo v proračunjenem znesku 6.000 "

razpisuje se pismena ponudbena obravnavo do vštetelega

15. julija t. l.

zaradi oddaje železne konstrukcije za streho, lože in galerijo v proračunjenem znesku 19.000 gl. pa do vštetelega

14. avgusta t. l.

Dotični stavbinski podatki, namreč splošni in posebni pogoji, načrti, proračuni troškov in cenilniki so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada v deželnem dvoreu, Gospodske ulice št. 2, v 2. nadstropji v navadnih uradnih urah od dne 5. julija t. l. naprej.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 12 ure dopoldne navedenih dni oddajo pri vložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega, deželni dvorec I. nadstropje.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene z napisom na zavitku, „Ponudba za . . . delo pri zgradbi deželnega gledišča v Ljubljani“.

Vsaki ponudbi se mora priložiti 5% jamčevina dotične zgoraj navedene cene, bodisi v gotovini, bodisi v hranilničnih knjižicah kranjske ali Ljubljanske mestne hranilnice, ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po kurzni ceni, če ta ne presega nominalne vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da so mu znani zgoraj omenjeni stavbinski podatki, pogoji in določene cene ter da se pogojem podvrže.

Ponudniki naj zapišejo razločno s številkami in z besedo, koliko odstotkov odjenjajo od jednotnih dražbenih cen, ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj posel in lastnoročni podpis.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika ne gledé na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa tudi razpisati novo obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene, v razpisni dobi došle ponudbe.

Gledé varščine (kavcije) opozarjajo se ponudniki zlasti na § 8 splošnih pogojev.

Od deželnega odbora vojvodine Kranjske, v Ljubljani, dne 1. julija 1890.

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(41)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.